

Megjelent: KAPU 2012.12

Grandpierre Atilla:

Az emberiség legnagyobb titka: a Kozmikus Terv

“Egy természeti törvénye van mindannyiunknak, hogy éljünk vele, az, hogy gondoskodjunk minden más élőlény jólététől, tegyünk hozzá, amit tudunk és legyünk érte felelősek.”

- Tjilpi Bob Randall, Yankunyjtajara vezető

A Világegyetem él

Az Élő Világegyetem könyve (2012) szerint a Világegyetem nemcsak minden már létező egésze. Az Élő Világegyetem magában foglalja a létezőket teremtő természettörvényeket és a természettörvényeket teremtő első elveket is. A Természet első elvei, az anyag, az élet és az értelem alapelvei. Az anyag és az értelem elvei az élet elvéből levezethetők. Az élet elve tehát alapvetőbb az anyag és az értelem elvénél, magában foglalja ezeket. Az élet elve a valóságban elválaszthatatlan az élet önálló kibontakoztatásától, attól az önálló cselekvésképességtől, amit az “Én” jelent. Az Én az élet cselekvőképessége, az anyag és az értelem irányításának képessége, a szabad akarat. A Világegyetem legvégső lényege élő mivolta, a Kozmikus Én és az életelv elválaszthatatlan egysége. A szabad akarat számára a kozmikus életelv adja a természetes irányt, amelyben a legmagasabbra futhat fel, amellyel elérheti a kiteljesedést.

Az emberiség a Világegyetem egy fontos élő szervezete

Az emberiséget az élő Természet, maga az Élő Mindenség hozta létre. S ha a Mindenség él, akkor a Világegyetem olyan, az embernél magasabb szintű élő szervezet, ahogy az ember magasabb szintű élőlény sejtjeinél. S ahogy a sejtjeink nem hagyhatják figyelmen kívül szervezetünk, emberi mivoltunk életszükségleteit, érzéseit, gondolatait, úgy mi földi emberek sem hagyhatjuk figyelmen kívül a Világegyetem, Természet Anya életszükségleteit, érzéseit és gondolatait. Ha figyelmen kívül hagyjuk a Kozmikus Elmét, öntudatunk parttalanul szabaddá válik, életünk elveszti eredeti, kozmikus jelentőségét, kiürül és céltalanná válik. Olyanokká válunk, mint a szervezetünk azon sejtjei, amelyek megtagadják a szervezetünk életigényeinek figyelembevételét, és erőforrásaikat önös céljaikra fordítják. Lehet habzsolni, harácsolni, ideig-óráig. Bekövetkezik a szörnyű meghasonlás, az elidegenedés önmagunktól és életünk forrásától. Idegenné válunk önmagunk számára. Eredeti énünk eltemetésével az újmódi, felülkerekedő, idegen én önigazolásul kialakít egy művi, mesterséges világot, amelyben ideig-óráig fenn tudja tartani az elidegenedett, látszat-világot. De bármennyire is igyekszik, a valóságra előbb-utóbb fény derül.

A Világegyetem a Kozmikus Elme

Ha a Mindenség él, és ha a Mindenség minden létező egységes egésze, akkor semmi sincs rajta kívül, tehát ő maga a Kozmikus Elme. Ha a Mindenség a Kozmikus Elme, akkor minden eleme a Kozmikus Elme gondolata, érzése. A Kozmikus Elme fénye nélkül élni olyan, mint gyökértelenül, igazi cél és értelem nélkül élni. Lehet-e eredeti, természetadta énünk nélkül élni? Lehet-e szembefordulni eredeti önmagunkkal, a valósággal, a Természettel? Lehet-e szándékosan gyökértelenül élni? Az ilyen "élet" elidegenedett élet, visszaélés az élettel, az értelemmel. Ideig-óráig vissza lehet élni az élet és az emberi értelem szabadságával, de nem érdemes. Ha egy fűszál olyan széleskörűen szabad lenne, mint az ember, és ezt a szabadságát az összes földi fűszál megrontására használná fel, nem lenne érdemes erre a szabadságra. Ha egy hangyafaj mutáció révén különlegesen ügyeskedővé válna, és ezt a képességét arra használná fel, hogy a hangyaboly építése helyett a hangyák elbutításával rabszolga-társadalmat hozzon létre, az az elidegenedett hangya-faj nem hangyaként élné már életét, hanem élősködőként.

Beleszülettünk egy elidegenedett társadalomba. Az elidegenedés játékszabályaihoz hozzátartozik, hogy önmagunktól, eredeti énunktől elidegenedjünk, eredeti, természetadta, gyermeki énünket elássuk olyan mélyre, ahonnan nem halljuk a hangját, és még a létét is letagadjuk, sőt elfelejtsük, mintha soha nem is létezett volna. Aki ki akar tűnni az újmódi játékszabályok teljesítésében, sikerre törekszik, elismerésre, előmenetelre, az még ellemérzést is táplálhat, sőt másokban is ellenérzést szíthat az eredeti, természetadta létteljesség ellen. Nem könnyű az élet egy elidegenedett társadalomban. Veszélyekkel jár az elidegenítő társadalmi hatások beépítése személyiségünkbe, ahogy veszélyes egymással ellentétes irányba sikló löszrétegekre várat építeni.

De hogyan lehet visszatalálni az eredeti, természetadta élethez, ahhoz az élethez, amire születtünk? Bármikor megtehetjük, hogy megkeressük magunkban gyermeki, velünk született énünket, és az élet bennünk rejlő, természetes forrását. Ebben a forrásban ott rejlik életünk értelme. Ott lüktet az a szív, amit a kozmikus érzések éltetnek, ott rejlik az az értelem, aminek betöltésére a Földre születtünk, emberalakot öltöttünk, és az emberi test mezében indultunk az élet, az értelem győzelemre vitelére. Ott rejlik a Kozmikus Terv, a Kozmikus Elme örök logikai törvényeken alapuló tervrajza az emberiség rendeltetéséről, az emberi lélek és értelem, az emberiség fejlődéstörténetének kozmikus törvények kijelölte vázlata. De feltárható-e ez a Kozmikus Terv, kedves embertársak?

A Kozmikus Terv

Ha a Mindenség él, akkor minden eleme a Kozmikus Elméből születik, tehát semmi sem történik kozmikus értelem és cél nélkül. Létezik tehát egy Kozmikus Terv. A Kozmikus Terv az egész Világegyetemet átható anyagi, lelki és szellemi törvényszerű, a világfolyamat lényegét sűrítve magában foglaló eseményvázlat. A Kozmikus Terv alatt tehát nem egy önkényes döntéseken alapuló eseménysorozatot értünk, hanem egy törvényszerűségeken alapuló, a Világegyetem természetéből fakadó, megkerülhetetlen eseménysort, amelyben az események közötti összefüggésekben rejlő logika a lényeg. Minden rész tartalmazza az egészet, mert a természettörvények összekötik az egészszel és minden résszel. A természettörvény közvetlen átjáró létező és létező között. És ha a Természet egységes egész, akkor a

belső világegyetemből, egyetlen szálról felgöngyölíthető az Egész. Az Élet kozmikus természettörvénye minden élőlényt a legbensőségesebb egységben tart egymáshoz.

Lehet-e házat építeni terv nélkül? S ha nem, fel lehet-e ismerni a Tervet a megépült ház alapján? És mi van, ha ez a ház maga az ember, maga a Föld és a csillagvilág? Felismerhető-e a Kozmikus Terv kibontakozása közben?

A Kozmikus Terv felismerhető, ha az események egymásrakövetkezésében rejlő logikát kellő figyelemre méltatjuk. A Kozmikus Terv jelen van a Világegyetem törvényeiben, az emberiség fejlődéstörténetében, a történelemben, a megismerés fejlődésében. Ha létezik Kozmikus Terv, akkor az emberi megismerés fejlődésében is jelen kell lennie. S ha létezik megismerés, ennek is oka kell legyen, és ez az ok végső soron nem lehet más, mint a Kozmikus Terv végrehajtása. A megismerés központi, első számú feladata a Kozmikus Terv felismerése. A megismerés akkor tölti be rendeltetését, ha a Kozmikus Terv alapján jár el. De ehhez már ismernie kell a Kozmikus Tervet. Szükségképpen tehát a megismerés legelső feladata az események logikájában, egymásrakövetkezésében rejlő törvényszerűségek feltárása. Ha sikerül ezen az úton eljutni a törvényszerűségek megismeréséig, és segítségükkel a Kozmikus Terv megismeréséig, akkor a megismerés elérkezik a döntő pontig, eljut fordulópontjára. Ettől kezdve a megismerés célja nem elsősorban a világban, az eseményekben rejlő törvényszerűségek feltárása, hanem a megismerés kibontakoztatása, valóság-alakító erővé válása, a Kozmikus Terv valóra váltása. Egy hasonlattal: a párválasztás terén első feladatunk párunk megtalálása, felismerése. Ha már rátaláltunk a Nagy Ő-re, életünk párjára, párunk megismerése fordulóponttra jut. Már nem a Nagy Ő-t keressük tovább, hanem életünk megtalált párját ismerjük meg életközelségből, és eközben az a feladatunk, hogy szerelmünket a lehető legteljesebben kibontakoztassuk, megőrizzük, éltsük, családot alapítsunk, és a lehető legnagyobbra tegyük házastársunk, és az egész család életét. A megismerés számára a Nagy Ő a Világegyetem lényegében teljes és helytálló képének felismerése.

Ezen az úton jutottunk el a Világegyetem lényegében teljes megismerésére (Az Élő Világegyetem könyve 2012). Feltártuk a világ eseményeinek logikáját. Háromféle alapvető viselkedési logikát ismertünk fel: a fizikai, biológiai és pszichológiai viselkedést, vagyis az anyag, az élet és az öntudat természettörvényeit. Arra az eredményre jutottunk, hogy az anyag, az élet és az öntudat közül az élet a legalapvetőbb. Az élet a cselekvő alany. Az anyag a cselekvés tárgyi feltétele. Az értelem az élet adott anyagi feltételek közötti értelmezésének feltétele. Egy hasonlattal: az élet az ember, az anyag a föld, ahol jár, az értelem a szem, amivel az ember tájékozódik a földön. Azzal a különbséggel, hogy az élet teremtette az anyagot és az értelmet. Az élet a Természet lényege, az, amitől a természet Természet: az élet a Természet teremtő ereje.

Gondolatmenetünk szerint a világban rejlő törvényszerűségek feltárása után a következő lépés a Kozmikus Terv felismerése. Hogyan segíti az Élő Világegyetem világképe a Kozmikus Terv felismerését? Először is úgy, hogy elindulhatunk a Kozmikus Terv megismerésének útján. Mindaddig ugyanis, amíg azon az alapon állunk, hogy a Mindenség fizikai, vagyis anyagi, addig csak átmeneti, fogyasztói értékek létezhetnek, hiszen minden anyag mulandó. Minden fogyóeszköz. Ha a Világegyetem merőben anyagi, akkor Kozmikus Terv nincs és nem is lehet.

Kozmikus Terv csakis egy kozmikus élőlény elméjében létezhet. A kizárólagosan, minden mást kirekesztően anyagi világszemlélet számára azonban kozmikus élőlény nem létezik.

„Legszélesebb értelemben a Természet törvénye a valóság lényeges tulajdonságaiból származó, a cselekvéseket irányító szabály. Az ősi kultúráktól a máig újra és újra a Természet törvényéhez fordul az ember, hogy mértéket, irányadást, célt kapjon. A természeti törvény ismerete teszi lehetővé, hogy hűek legyünk igazi lényünkhöz.” - írja a vallások enciklopédiájában Sturm (1995, The Encyclopedia of Religion 9, 318). J. Bruce Long a “Cosmic Law” (Kozmikus törvény) címszó alatt ezt így fogalmazza meg: *“A kozmikus törvény fogalma az(oka)t az elv(eke)t jelentette, amelyek a hiedelem szerint a világegyetem dolgainak elrendezettségét, ezek legáltalánosabb természetét jelölte. Az emberi viselkedés terén ezt a fogalmat használták a valóság, igazság, jog vagy az emberi jogok és igazságosság jelölésére – és, kiterjesztésképpen, a társadalmi és erkölcsi normák egész kiterjedésére, amelyeken a társadalom felépül.”*

A Kozmikus Terv a világtörténelemben - A világtörténelem mint a kozmikus élet és értelem kibontakozásának tanúbizonysága

A világtörténelem magában foglalja az emberré válás korát. Ahhoz, hogy ennek időtávlatait felmérjük, pontosan meg kellene mondjuk, mit értünk az “ember” fogalma alatt. Manapság a két lábon járást és a beszédet tartják rendszerint az ember megkülönböztető jegyének. De be kell lássuk, ezek gyakorlatias külsőségek. Hiszen lehetnek olyan élőlények, akik emberibben éreznek és gondolkodnak, mint mi, csak éppen nem járnak két lábon és nem hangok artikulált hallatásával beszélnek. De ha a két lábon járást és a beszédet korszakjelzőnek tekintjük, akkor az emberré válás 10-12 millió évre nyúlik vissza (Grandpierre A., KAPU 2011.04, 64.o. A Kárpát-medence a világ tudásközpontja. 2. rész). A természettudományos és történelmi tények alapján éppúgy, mint a világszerte fennmaradt ősi hagyományok alapján a világtörténelem ezen szakasza volt az Aranykor (Grandpierre K. Endre 2000), amely csak párezer évvel ezelőtt ért véget (Grandpierre K. Endre: Eltemetett világkorszak: a mágikus kor. Lásd: Atilla és a hunok, 2006, 104-110.o.). Mivel az emberiséget a Természet teremtette, ebben a sokmillió éves világkorszakban az emberiség maga is olyan volt, mint a Természet: csodálatos ép egész.

Akárhogy is volt, az embernél az öntudat a földi élővilághoz, a növényvilághoz és az állatvilághoz képest—legalábbis az ember szempontjából—kiemelkedő mértékűnek látszik. S ha az önállóság önállósul, azaz letér a minden életet segítés kozmikus útjáról, akkor könnyen átcsaphat az ellentétébe. Ráadásul a Világegyetem maga is nemcsak egységes, hanem egyszersmind háromlényegű is: az anyag, az élet és az értelem egysége alkotja. Törvényszerű tehát, hogy az értelem megismerje, megfejtse az anyag, az élet és az értelem titkát, megértse ezek lényegét. Kozmikus törvényszerűség tehát, amely minden civilizációra vonatkozik, függetlenül attól, hogy a Világegyetemben melyik csillag melyik bolygóján jöjjön létre, hogy kifejlődjenek az anyag, az élet és az értelem lényegét körültekintően, alaposan és szabatosan megfogalmazó természettudományok.

Kozmikus törvényszerűség, hogy legelőször a legegyszerűbb tudomány fejlődjön ki, az anyag tudománya, a fizika. A dolgok logikájából elkerülhetetlenül adódik, hogy az első tudomány kifejlődése idején a többi még nem fejlődött ki, és így az elsőnek kifejlődő tudomány egyeduralmú szerepbe kerül, monopolizálja, egypólusúvá teszi a tudást, a világgépet. Nem az európai történelem esetlegessége, hanem kozmikus törvényszerűség áll amögött, hogy a tudományos-ipari forradalom Kopernikusz, majd Galilei, Kepler és Newton nyomán a fizika felfedezésével és megalapozásával kezdődött. Nem az európai történelem esetlegessége, hanem kozmikus törvényszerűség áll amögött, hogy ebben az időszakban az “anyag” tudományának egyeduralma nyomán az anyag a társadalomban is egyeduralmú szerepkörbe került. A modern társadalom egypólusúvá vált, a társadalmi értékrendben az anyag, az anyagiasság, a testiség háttérbe szorította azt, ami bennünk igazán emberi: az együttérző lelket és az egyetemes horderejű értelmet. Törvényszerű az is, hogy a fizika kifejlődése után kifejlődjön a következő tudomány, az élet tudománya, a biológia. S ha kifejlődik, márpedig minden bizonnyal századunkban éppen javában zajlik ez a folyamat, akkor az élet kerül majd a tudomány és a társadalom középpontjába, a további társadalmi és tudományos fejlődésnek váratlanul alapvetően új, életbarát irányt szabva.

“Nem létezhet olyan faj, melyben minden képesség megvan az emberi természet tökéletes megvalósítására, s mely mégis arra rendeltetett, hogy soha ne fejtse ki e képességeket” – írja Fichte “Az ember rendeltetése” (Magyar Helikon, 1976) művének 176. oldalán.

Az anyag tudományának egyeduralma egyrészt rendkívüli anyagi fejlődést biztosít az emberiség számára, másrészt egyoldalúsága miatt hátrányos következményekkel jár, a materializmus minden más világgépfogást kirekeszteni igyekvővé válásával. De ez a korszak mindössze négy évszázadra terjed ki. Éppen mert túlságosan is sikeres, korlátokba ütközik, többek között a Föld anyagi erőforrásainak véges voltába. Ha tetszik a földi hatalmasságoknak, ha nem, az anyagi erőforrások a Földön végesek. Az anyagi fejlődést nem lehet tovább ezen az úton folytatni. Szükségszerű, sőt törvényszerű minden bolygó minden civilizációjára vonatkozóan, hogy az anyagi fejlődés egyeduralmát felváltsa a lelki-szellemi fejlődés világgépkorszaka. És mivel a lelki-szellemi fejlődésnek nincsenek korlátai, ezért a lelki-szellemi fejlődés világgépkorszaka korlátlan, évmilliárdos távlatokkal. Küszöbön áll az élet és az értelem kora. És ezzel a Kozmikus Terv megvalósítása is új korszakba lépett. Küszöbön áll a fordulat. A ma önrendelkezésre képtelen, megosztott, egymással többé-kevésbé szembefordított nemzetekből álló emberiség törvényszerűen felnötté válik, egészséges, a valóságnak teljes lényegében megfelelő képet alkot önmagáról és a világról, és csatlakozik a Kozmikus Terv megvalósításához.

A tudással szerzett ismeret természettörvénye, hogy ha egyszer létrejött, képes átadódni, terjedni és megsokszorozódni, új és új összefüggésekbe kerülni. A tudással szerzett ismeret mellett a tudásvágy is természettörvényből fakad, az értelmes öntudat

első elvéből, és ez folyton új ismeretek, és egyben mélyebb megértés felé sarkall. A tudás tehát hosszú távon szükségszerűen nő, terjed, tisztul és mélyül, a kozmikus távlatokig és alapokig.

A Kozmikus Terv megvalósulása új, nagyszerű szakaszába lép. Az emberiség fejlődésében kulcsszerepet kap az emberi együttérzés, minden élet segítése egyetemes társadalmi alaptörvénnyé válik. Előtérbe kerül az igazi, éplelkű emberré válás feladata, az elidegenedés legyőzése egyéni és társadalmi szinten. Emberi képességeink, amelyek eddig jórészt rejtett képességeknek minősültek, fejlődésnek, virágzásnak indulnak.

Ha az értelem minden élet segítésére való, és az ember az értelmi lény, akkor az embernek kell lennie a leegyüttérzőbb és legmegértőbb lénynek (kép: Unity of Life – Az Élet egysége).

A Kozmikus Terv az emberi természetben

Minden nyelven az “emberi viselkedés” azt jelenti, hogy együttérzően viselkedni. Az emberiség alaptörvénye az együttérzés. A bőr elektromos vezetőképességére tett elektródák segítségével kimutatták, hogy a legelvetemültebb bűnöző is az élettani stressz állapotába kerül, ha más ember szenvedését látja. Az emberi együttérzés ott lappang belső világunk mélyén, és ahogy az ősszel elvetett mag várja a tavaszt, úgy várja a kedvező társadalmi körülmények megjelenését, hogy kibontakozhasson. És nemcsak tehetetlenül várja, hiszen az ember belső világa sem önkényes, mert áthatják a természettörvények, az anyag, az élet és az értelem felemelő erői. Törvényszerű, a Kozmikus Terv része, hogy az emberi együttérzés megerősödjön, éretté és életképessé váljon a közös együttélés szintjén is.

Ahogy az Élő Világegyetem könyve 2012-es kiadásában olvasható, az emberiség, a kozmikus értelemelv megnyilvánulásaként a kozmikus elme egyik fontos agyközpontjának tekinthető. Amíg az emberiség atomizálódott, viszonyai rendezetlenek, addig ez a kozmikus agyközpont nem tölti be eredeti szerepkörét. De

ha az emberiség megtanulja az együttműködést a kozmikus elmével és jó kozmikus agyközponttá válik, akkor a Mindenség érzésvilága és gondolatvilága rendeltetésszerűen átáramlik a kozmikus agyközpont minden sejtje, azaz minden egyes ember szervezetén, reggeltől estig és estétől reggelig, minden nap. Bekövetkezik az emberiség újjászületésének világekorszaka, a megvilágosodás, az emberi együttműködés, a lelki és szellemi fejlődés világekorszaka, létrejön a természetes társadalom. És ezzel a fordulattal a Világegyetem is jól jár: lesz egy jól működő agyközpontja. Az élet és az értelem, az Élő Világegyetem két lényege elkezd kibontakozni, az anyag és a tudat egymással szorosabb kapcsolatba kerülnek, az anyag az érzésre, a gondolatra képlékenyebbé, fogékonyabbá válik. Az együttműködő tudatrendszerek koherenciája révén a tudat anyagra gyakorolt hatása az együttműködő tudatok számának négyzetével nő. A közösségi és a végső, kozmikus létszinten az élet és az értelem hatóerői meghatározóvá válnak. Kibontakozik az anyag, az élet és az értelem magasabb szintű együttműködése. Az emberiségnek tehát természet-adta kozmikus célja, rendeltetése van. Ez a végső cél földi hatalmasságok által megrendíthetetlen.

A Kozmikus Terv a Természetben

Ez a Kozmikus Terv mindannyiunknak módot ad életünk kozmikus értelemben elnyerje értelmét. Ha a Világegyetem él, és minden létező, minden élő egységes egésze, akkor ha saját életét segíti, akkor minden élő életét segíti. Jó az, ami az életet segíti. Minél több életet segít, minél jobban, annál jobb. A Világegyetem alapvető tulajdonsága, hogy jó. Ha az az igaz, ami megfelel a valóságnak – akkor az az igaz, ami megfelel a Világegyetemnek. Az az igazi valóság, aminek a Világegyetem legmélyebb lényege szerint lennie kell. És ha a Világegyetem legmélyebb lényege, hogy él, és minden életet segít, akkor ez a legigazabb valóság. A Világegyetem csodálatos szépséget hordoz magában, mert az anyag, az értelem alapvetően, természet szerint megfelel az életnek, mert mély értelem és gyönyörű, akadálytalan életvágy tölti el. Minden ember, aki életet ad egy másik embernek, aki segíti egy másik ember, állat vagy növény életét, aki baráti, emberi közösséget épít, aki ápolja a környezetét, aki érzéseivel, gondolataival hozzájárul a Természet felemelő szépségének kiteljesedéséhez, a maga módján részt vesz a Kozmikus Tervben, és tevékeny résztvevője a Világegyetem további épség felé fejlődésének, felépülésének.

Az emberiség összetartozása nemcsak egy szívdobogató, nélkülözhetetlen és emberi érzés. Az emberi összetartozás egyben törvényszerűség is, a Kozmikus Terv része. A mai világban már nem elég, ha néha-néha ösztönösen mozgósítjuk rendszerint lappangó, jobbik énünket. Ideje tudatosítani és életképessé tenni igazi énünket! A Kozmikus Terv léte erőt ad a mai személytelen társadalom nehézségei között, erőt ad személyes életünkben, erőt ad közösségi távlatainkban, erőt ad az emberi összetartozás megerősítéséhez. Adjunk mi is erőt az emberi összetartozásnak!